

HER ZAMAN HAK ÜZERE OLMAK*

Es-selâmu aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili Akra dinleyicileri!

Avustralya'nın Melbourne şehrinden kucaklar dolusu selâmlar, sevgiler, hürmetler, dualar, en güzel temennilerimi sunarım. Allah sizi dünyanın ve ahiretin her türlü güzelliklerine nâil eylesin...

Burada arkadaşlarla sohbet ediyorduk. Dün akşam da güzel şeyler konuştuk. Buranın akşamları, sabahları sizden biraz farklı ama, dünya işte böyle... Mevsim farklı, gün farklı, tarih farklı, saatler farklı, namaz vakitleri farklı olabiliyor.

Güzel şeyler konuşuyorduk. Ben ev sahibi kardeşimize bizim hadis kitabımızı getirmesini söyledim. Bir başka arkadaşımıza da, sohbetin konusu kur'a ile çıksın diye, bir sayfa açtırdım. Güzel bir sayfa çıktı, oradan okuyacağım.

a. Avustralya'da İnanca Saygı

Sohbetler ediyoruz buradaki durumlardan... Buraya yeni gelmiş, üç buçuk sene olmuş genç bir arkadaşımız var, onunla konuşuyoruz. Güzel şeyler anlattı, onları size nakletmek isterim. Yâni bu Avustralya'yı iyi tanımanız için, Avustralya'daki yönetimi ve zihniyeti anlamanız için, güzel olur diye düşünüyorum:

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Arkadaşımız, hanımıyla beraber hastanede bazı tedaviler görüyor. Geçen gün de hastaneye gitmişler. Hastanede:

“–Dosyanız, buyurun bunu alın, filânca kata çıkın! Oradaki doktorlarla görüşürsünüz!” diye, idare binasından dosyalarını vermişler.

Her hastanın bir dosyası oluyor, her türlü evrakı içinde oluyor. Doktorun hastası karşısına geldiği zaman, sıhhî bütün halleri gözlerinin önünde bulunmuş oluyor. Evraklarıyla, filmleriyle, raporlarıyla, reçeteleriyle...

Arkadaş anlatırken hoşuma gitti, sizin de hoşunuza gider diyenaklediyorum. Hadis sohbetine geçmeden önce, biraz da onunla ilgili olduğu için anlatıyorum, ilgiyi sonra kuracağım: Dosyanın üzerine kırmızı bir kağıt yapıştırmış Avustralyalı yöneticiler; yâni İngiliz veya hristiyan, artık kendi inancının ne olduğunu bilmiyoruz, belki yahudi kökenlidir filân... “Bu hasta, hanım doktorlar ile görüşmeyi, onlara muayene olmayı tercih ediyor.” diye kırmızı bir şey yapıştırmışlar dosyanın üstüne.

“–Biz ilk başta söylemiştik. Onlar da hem bilgisayara işlemişler, hem de dosyanın üzerine yazıyı yapıştırmışlar. Görünce dikkatimizi çekti.” diyor.

Yâni gönlü olsun, isteği yerine gelsin, dînî inançlarına uygun bir muayene ve tedavi olsun diye, hanım hastanın hanım doktora muayene olmayı tercih ettiğini dosyanın üzerine belirtmişler. Her seferinde söylemeye

lüzum kalmıyor, hanım doktorlara gönderiyorlar hastayı... Bunu anlatırken dedi ki kardeşimiz:

“—Türkiye’de böyle bir şeye kıızıyorlar. Bu gibi durumda, ‘Bırak yobazlığı!’ diyorlar. Halbuki burada buna böyle riayet ediyorlar.” dedi.

Bu bir fark...

Hakikaten bir kardeşimiz bana anlatmıştı. O kardeşimiz mühim bir şahsiyettir, Türkiye çapında tanınmış bir kimsedir, ismini vermek istemiyorum. Çeşitli yüksek görevlerde bulunmuştur, milletvekilliği yapmıştır. Daha başka şeyleri söylersem kim olduğu anlaşılır diye, saklamak istediğim için söylemiyorum. Bu kardeşimizin hanımı Ankara Hastanesi’ne gitmiş. Ankara’da biliyorsunuz, Cebeci Dört-yol’dan ileride Ankara Hastanesi var. Güzel, görkemli bir hastane, kesme Ankara taşından yapılmış güzel bir bina...

Bu kardeşimizin hanımı oraya gitmiş muayene olacak;

“—Röntgenini çekmemiz lâzım!” demişler.

Röntgenini çekmek lâzım gelince, röntgen dairesine gitmiş.

Orada röntgeni çeken pos bıyıklı bir kimse:

“—Hanım soyun!” demiş. Hanım da demiş ki:

“—Bir hanım yok mu? Benim filmimi sen mi çekeceksin? Ben bir hanımın karşısında soyunmayı tercih ederim, sizin karşınızda soyunmak istemem!” deyince; o röntgeni kullanan pos bıyıklı şahıs demiş ki:

“—Bu kafayı değiştirin, biraz batıyı tanıyın, biraz Avrupalı olun!.. Çağı yakalayın, bu kadar gerici olmayın, ne bu hâl, değiştirin biraz kafayı, Avrupalı olun!..” deyince; hanım boynunu bükmüş, gayet sakin bir şekilde demiş ki:

“—Beyefendi, ben İngiliz kökenliyim, İngiltere’de yetiştim. Sonra oraya tahsile gelen bir kimse ile nasib oldu, evlendik. Müslüman da oldum, demiş. Başımı örttüm... İngiliz’im ben, Avrupa’yı biliyorum. Avrupa’da sizin dediğiniz gibi değil durum, siz yanlış biliyorsunuz Avrupa’yı!.. Orada inançlara hürmet vardır, kişiye saygı vardır. Kişinin isteklerine riayet vardır!..” demiş.

Ama hakikaten doktorlarımızda bile, böyle bir konuda büyük bir tepkiyle karşılaşılabiliyorsunuz. Doktorlarımızda bile diyorum. Niçin?.. Doktorlar daha yüksek tahsil görmüştür. Röntgeni kullanan bir uzman değildir, nihayet bir teknisyendir.

Doktordur, üniversite görmüştür ama, meselâ ben hatırlıyorum; Süleymaniye Doğumevi’ne giden bir müslüman hanımefendiye, ağrılar, sancılar içinde kıvrılırken, başhekim:

“—Çıkar o başından başörtüyü!” filân diye şiddetli bir şekilde azarlamış.

Zaten kadıncağız doğum sancısı çekiyor, şefkate muhtaç... Doktorun da onun başörtüsüyle ilgili bir işi yok... Onu açtırmaya çalışması nezaketsizlik, dine, inanca saygısızlık, lâikliğe aykırı bir davranış. Çünkü bir insanın inancını rencide edici bir tarzda kendi haysiyetine,

insaniyetine, kendi şerefine, kişiliğine tecavüz mahiyetinde, acaip bir şey...

Arkadaşımız, “Burada kadın-doğum yerlerinde de buna çok dikkat ederler.” dedi. Halbuki Türkiye’de Tıp fakültesinde, bazı yerlerde ben biliyorum, kadın-doğum bölümüne bayan asistan almıyorlar. Bu zihniyetin karşısında tedbir almak için, yâni bayan kadın-doğum mütehassısı arasa da bulamasın diye, o bölüme bazı üniversitelerde bayan asistan almıyorlar. Yâni kadın-doğum mütehassısı olacak bayan asistan kabul etmiyorlar. İlle erkek olacak, ille erkek kadın-doğum işinde uzman olacak, kadının doğumuna o girecek... Bunlar aslında Avrupa’da olmayan şeyler. Bu böyle bir...

İkincisi, arkadaşımızın anlattığı diğer husus, Avustralya’yı tanımak bakımından iyi olur. Türkiye’yi de tanımak bakımından iyi olur, yanlışlardan dönülmesi bakımından da faydalı olur. Arkadaşımız bir lisan kursuna gidiyormuş. Orada öğretmen demiş ki:

“—Bir hafta sınıftaki bütün öğrencilerle beraber bir kırsefasına gidelim, teferrüce gidelim, tenezzühe gidelim. Mangallar yakalım, kebaplar yapalım. Bir tatlı gün geçsin!” demiş sınıfa.

Sınıf da kabul etmiş, tamam... İngilizce öğrencileri, tabii hepsi akli başında, yetişmiş insanlar... Dil bilgilerini geliştirmek istiyorlar. Yâni aşağı bir sınıf değil, çocuk sınıfı değil. İş adamları sınıfı, yetişkinlerden İngilizce öğrenmek isteyenler sınıfı... Demiş ki:

“—Eti kim alacak?”

Bizim arkadaşımız arkadaşlarıyla oturmuş, kendi aralarında fısıldaşmışlar:

“—Eti bunlar alsa, belki domuz eti alır, belki bizim istemediğimiz etleri alır. Haram etleri alır veya kesimi İslâm’a uygun olmayan yerlerden alırlar. Eti biz alalım!” demişler.

Kaldırmış parmağını:

“—Hocam etleri biz almak istiyoruz!” demiş.
“—Pekiyi...” demiş hoca.

Biraz vakit geçtikten sonra İngilizce öğretmeni yanlarına gelmiş, demiş ki ismini söyleyerek, ben ismini söylemiyorum kardeşimizin:

“—Çok memnun oldum sizin almanıza... Çünkü siz almasaydınız, başkası alsaydı eti, belki siz gelmeyecektiniz inancınızdan dolayı... Onu biliyorum, sizin almanıza teşekkür ederim.” demiş.

İyi yetişmişleri hakikaten kibar... Gelmiş, teşekkür etmiş. Öğrencisini de tanıyor. “Ben helâl gıdaları tercih ediyorum.” demiş. Yâni müslüman olmadığı halde, bir de bu sözü söylemiş. “Haram olan yerine helâl gıda, helâl et olmasını daha çok seviyorum.” diye ayrıca söylemiş.

Sonra iş yerinde bunlara yılbaşı hediyesi filân vermek bahis konusu olunca; herkese göre, kıdemine göre hediyelerini hazırlamışlar. Tabii bunlar için en makbul şey içki. Bir arkadaşına

sunmuşlar. Güzel, pahalı, onlarca çok makbul olan içkiyi güzelce süsleyip, paketleyip sunmuşlar:

“—Buyurun, yılbaşı hediyemiz. Müessesemizin size hediyesi, teşekkürlerimizle, tebriklerimizle...” filân diye.

Demiş ki:

“—Ben bunu alamam bile... Ben müslümanım. Bunu almam bile doğru olmaz. Çünkü bu içkidir, alırsam dahi vebal altında kalırım. İçmesem, alsam, başkasına versem bile vebal olur. Bunu kabul edemeyeceğim!” demiş.

Hemen toparlamışlar kendilerini. Bu arkadaşlara sıra gelince, buna verilecek içkiyi bile vermemişler, nezaketsizlik oluyor diye. Bunun hediyesine gelmeden uyandıkları için...

“—Hâlâ üzerinde ismim yazılı şişeyi görüyorum ama, bana sunmadılar.” diyor.

Başka tedbir almışlar tabii... Yâni güzel bir anlayış, kişiliğe saygı, dinî inanca itibar etme...

Arkadaş diyor ki: “Ben Türkiye’de okurken bizim hocalar gelirlerdi sınıfa; öğretmenler yâni profesörler, doçentler, yardımcı doçentler üniversitede lâf arasında, “Sınıfta softalar var, mollalar var!” diye bize lâf çakıştırdılar.” diyor, yâni çatarlardı demek istiyor. “Halbuki burada biz dindar olduğumuzu kalkıp söylüyoruz ve gayet iyi karşılanıyor.” diyor.

“Üniversitede mescid var.” diyor. Yâni, İngilizlerin buradaki üniversitesinde mescid açmışlar. “Zaten cami var, hatta cuma namazı kılınıyor. Fakat gidip gelmek vakit aldığından, biz idareye söyledik:

‘—Biz oraya gidebiliriz ama gidip gelmek zor oluyor, vakit namazlarımızı acaba burada bir yerde kılabilir miyiz?’ dedik.

Derhal bize bir oda tahsis ettiler. Üstüne de, ‘Burası müslümanların şu saatlerde ibadet yeri olarak kullanılacaktır.’ diye açıkça yazdılar. Çok da memnun oldular, bize iltifat ettiler. Biz de çok sevindik bu duruma...” diyor.

Güzel şeyleri söylememiz lâzım! Bilinmesi lâzım bu gibi şeylerin... Ben hatırlıyorum; Sakarya Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi’ne ek derse giderdim ben Ankara İlâhiyat’ta hocayken... Yıllar önce tabii bu... Bizim akademi binasında, ders verdiğimiz sınıfların yanında büyük bir sınıf mescid idi. Öğrencilerimiz dersin arasında, on dakikalık bir teneffüs esnasında, hemen orada namazlarını kılarlardı.

Yönetim değişikliği oldu, yeni bir akademi başkanı geldi. Bizim arkadaş gitti, yerine siyasî bir baskıyla karşı gruptan bir başka insan geldi. İlk işi mescidi kapatmak oldu. Neymiş? Akademinin yakınında, uzakta bir cami varmış. İyi ama o camiye gitmek için, bir öğrenci akademiden çıkacak, bahçeden geçecek, sokaktan geçecek, o camiye gidecek; yirmi dakika... Yirmi dakikada da gelir, kırk dakika... On dakika da orada namaz; elli dakika...

İşte burada içeride bir mescid olması lâzım! Açılmış da, yer de müsait, ne diye kapatıyorsun?.. Hem de kapatan şahıs demiş ki: “Benim dedem şöyle dindardı, böyle dindardı. Hatta ehli-tarikti, Nakşibendî tarikatındandı.” filân... Deden o dindarlığının mükâfatını görecek ama, sen de mescid kapatmanın cezasını her halde göreceksin. Allah tarafından hesabı sana sorulacak diye düşünüyorum.

Bir de buraya bakıyorum. Bizim ülkemiz müslüman ülke. Buradaki tavra bakın, oradaki tavra bakın! Türkiye’deki tavra bakın, Avustralya’daki tavra bakın! Ne kadar farklı!..

Bir mühendis kardeşimiz anlattı: Pentagon’da —yâni Amerika’nın en yüksek askerî merkezi, yâni genelkurmayı gibi bir yer— Clinton’un eşi müslümanlara bir ziyafet vermiş. İki yüz kadar subay katılmış. Kalkmış askeriyeden çok yüksek rütbeli bir kimse, müslümanların toplantısında, o yemeğinde konuşma yapmış; güzel... Ondan sonra da orada, topluca namaz kılmışlar.

Amerika’da biliyorsunuz, memur da olsa, asker de olsa, kişinin dinî inancına göre giyinmesi serbest... Masasının üstünde dinî kitabını bulundurması serbest... En son kanunî bir genelge çıkarttılar, “Kendisi müslümansa, Kur’an-ı Kerim’ini bulundurabilir. Başka dinlerdense, kendi sevdiği, saydığı, kutsal gördüğü kitabı bulunabilir ve kendi dinini başkasına anlatıp, kendi dinine davet edebilir, serbesttir. Bu hususta herhangi bir baskı yapılmaz!” diye kararname yayınladılar.

Bazı kimseler Amerika için vize alacağız diye İstanbul'da Amerikan elçiliğine gittiği zaman, kadının başı açık olacak demişler, başı açık fotoğrafını istiyor. Herhalde buradakiler de bunu uygulayacaktır. Bu genelge İstanbul'daki Amerikan Konsoloslugu'na da gelmişse, herhalde artık başı kapalı kadınlara, "İlle başı açık resminizi göndereceksiniz!" demeyeceklerdir.

Yâni çağı bilen, çağdaş yaşamı yaşayan ve bizim de onların teknik ve sanayi çalışmalarına hayranlık duyduğumuz, onlara yetişmeye çalıştığımız ülkeler... O gelişme nasıl oluyor?.. Gelişme toplumsal bir olay, toptan oluyor. Yâni bir tarafı gelişip, bir tarafı durmak olmuyor. İnanç hürriyeti de oluyor, vicdan hürriyeti de oluyor. Fikir hürriyeti de oluyor, ibadet hürriyeti de oluyor. Çalışma da oluyor, gelişme de oluyor. Bir tarafı kısıtladığın zaman, öbür taraf ilerlemiyor; hepsi birden duruyor. Bu önemli bir şey...

Türkiye'de maalesef bunu anlayamamış insanlar var. Kendilerini, bu anlayışsızlıklarına rağmen ilerici sanan insanlar var... Kendilerinin çağın ne kadar gerisinde olduğunu anlayamayan kişiler var... Bilmiyorum bu konuşmalarımız onların kulaklarına gider mi, bir fayda verip vermeyeceğini bilmek isterdim. Bir inatlaşma var Türkiye'de, zıtlaşma var. Müslüman kesim var, bir de müslüman kesimle mücadele eden bir kesim var. Başını açtıracak, ille erkek kadın-doğumcuya doğum yaptıracak, ille erkek röntgencinin karşısına çıplak olarak çıkartıp ona röntgen çektirecek... vs. vs. bildiğiniz üzücü

şeyler. Bunlar çağdışı ve yanlış oluyor ve biz de bu dış ülkelerde, Amerika'da, Avustralya'da, Avrupa'da gezerken bunların aksini gördüğümüz için, bunları anlatmamız bir görev oluyor.

Demek ki, bir İslâm ülkesi olmasına rağmen Türkiye'de İslâm'a karşı bir sevgisizlik ve samimiyetsizlik gelişmiş, düşmanlık gelişmiş, karşı çalışma gelişmiş; lâikliğe aykırı olarak, din hürriyeti anlayışına, herkesin inancında serbest olması anlayışına aykırı olarak... Ama başka ülkelerde böyle değil; hristiyan bir ülkede bile bir müslümana kolaylık, cami, mescid açmasına kolaylık, ibadetini yapmasına ve inancına göre yaşamasına bir kolaylık gösteriliyor. Demek ki, bazıları batılılaşmayı yanlış anlamışlar, çağdaşlaşmayı yanlış anlamışlar. Yanlış uyguluyorlar ve yanlış istikamette gidiyorlar.

Bazıları da annesi, babası, dedesi dindarken, hatta ehl-i takvâ iken, ehl-i tarik iken; yâni haramdan şiddetle sakınan titiz müslüman iken, sonradan ne noktalara gelmişler; bozulmuşlar, şaşırılmışlar.

Tabii inanç kişisel bir olay... Bozulan, ahirette cezasını çeker. Allah'ın emirlerini tutan, Allah'ın rızasına vasıl olur, mükâfatlarına erer. İki cihan saadetine nâil olur. Allah-u Teâlâ Hazretleri kullarına, güzel şeyleri Kur'an-ı Kerim ile bildirmiş. Peygamber Efendimiz ile bildirmiş. Allah'ın rasûlü, elçisi, gönderdiği mübarek, seçkin kulu, Muhammed-i Mustafâsı Allah'ın emirlerini bildirmiş. Zulüm haram, kötülükler haram, kötülüklerin zâhirîsi, bâtınîsi, yâni

görüneni, görünmeyeni, içte olanı, dışta olanı haram... Başkasının hakkını yemek, bağyetmek, buğz etmek, düşmanlık etmek, haksızlık etmek yasak... Allah güzel şeyleri helâl kılmış; kötü, pis şeyleri haram kılmış. Ahlâkın güzel olması lâzım!.. İslâm temizlik dini... Temizliğe riayet etmek lâzım! Temizliğin her çeşidi önemli...

İslâm'ın ne kadar güzel emirleri var. Müslüman olmayanlar bile takdir ediyor, hayranlık duyuyor. Hatta kendisi başka inançta olsa bile saygı duyuyor, "Ben sizin helâl etinizi tercih ediyorum." diyebiliyor.

b. Bir Grup Hak Üzere Bulunacak

Bunlar çağın, Türkiye dışındaki güzel uygulamalarından seçmeler, yâni çiçek bahçesinden bir buket olmuş oldu. Bunları onun için hatırladım ve size canlı canlı, kendim de duygulandığım için anlattım? Çünkü kura ile açılan sayfanın birinci hadis-i şerifi şöyle; Buhârî'de, Müslim'de, Ahmed ibn-i Hanbel (Rh. A) gibi meşhur hadis alimlerinin kitaplarında yazılı, Peygamber Efendimiz SAS buyurmuşlar ki:¹

¹ Buhârî, *Sahîh*, c.III, s.1331, no:3442; Müslim, *Sahîh*, c.III, s.1524, no:1037; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.IV, s.101, no:16974; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XIX, s.383, no:899; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.XIII, s.309, no:7383; Taberânî, *Müsnedü's-Şâmiyyîn*, c.I, s.315, no:554; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.VII, s.182; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.I, s.262; Muâviye RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XII, s.165, no:34500; *Keşfü'l-Hafâ*, c.II, s.378, no:3161;

Câmiü'l-Ehâdîs, c.XVI, s.122, no:16381.

لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي قَائِمَةٌ بِأَمْرِ اللَّهِ لَا
يُضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ وَلَا مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ
أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ ظَاهِرُونَ عَلَى النَّاسِ

(حم.خ.م. عن معاوية)

RE. 472/1 (*Lâ tezâlû tâifetün min ümmetî kâimetün bi- emri'llâhi, lâ yedurruhüm men hazelehüm, ve lâ men hâlefehüm, hattâ ye'tiye emru'llâh, ve hüm zâhirûne ale'n-nâs.*) *Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl...*

Bu hadis-i şerifin açıklamasına geçmeden önce, bir ön bilgi sunayım izninizle:

Peygamber SAS Efendimiz kendisinden sonra gelecek çağlarla, asırlarla ilgili; dünyanın tarihiyle, geçmişle ilgili olduğu kadar geleceğiyle ve sonuyla da ilgili bilgiler sunmuş. Hadis-i şeriflerde bunlar var. Meselâ, kıyamet nasıl kopacak, kıyamet kopmadan evvel ne gibi toplum değişiklikleri olacak, ahlâk değişiklikleri olacak, inanç değişiklikleri olacak?.. İnsanlar hangi noktadan hangi noktaya gelecekler, ne hale gelecekler?.. Bunları bildirmiş.

Alemlerin Rabbi, her şeyi bilen Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin hak Rasûlü... Bildirdikleri de vukû bulmuş. "İstanbul fethedilecek!" buyurmuş, 1453 yılında İstanbul fethedilmiş. "Lâ ilâhe illa'llâh" diyerek Roma fethedilecek!" diye buyuruyor; inşaallah Roma da, "Lâ ilâhe illa'llâh" diyerek feth olunacak. Yâni oradaki insanlar da Allah'ın birliğini kabul edecekler, hak yola gelecekler.

Ama kıyamete yakın zamanda neler olacak, bildirilen şeyler nedir?.. İnsanlar dinden uzaklaşacaklar, inançlarını unutacaklar, ahlâkı bırakacaklar, kötü huylar yayılacak... O kadar yayılacak, o kadar yayılacak ki, insanlar sokak ortasında müstehcen işler yapacaklar. Sokak ortasında, herkesin gözü önünde çok utanılacak, söyleyemeyeceğim şeyler yapacaklarını hadis-i şerifler bildiriyor. Yâni bir bozulma olacak. “Ahir zamanda bir bozulma olacak. Ayaklar baş olacak, başa geçecek, toplumu kötüler yönetecek, kötüye götürececek. Bâtıl galip gelecek. İyiler hor ve makhur olacak, ayaklar altında kalacak, mazlum, mağdur olacak.” diye bunlar bildiriliyor.

Bu hadis-i şerif, bu çerçeve içinde önem kazanıyor, verdiği bilgi bizi sevindiriyor. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki:

(Lâ tezâlü tâifetün min ümmetî kâimetün bi-emri'llâh) “Benim ümmetimden bir grup mübarek insan mevcut olacak, Allah’ın emrini îfâ etmekte, Allah’ın emrine göre hareket etmekte devamlı duracaklar.”

Yâni bozulmayacaklar, iyi müslüman olarak yaşamaya devam edecekler. Kıyamete doğru insanlar, toplumlar bozulmasına rağmen bir grup müslüman bozulmayacak. Bozulmayan bir zümre olacak, Allah’ın emrini tutacak, Allah’ın emrine göre yaşayacak, Allah’ın emrine saygı gösterecek, sevgi gösterecek, bağlılık gösterecek. Allah’ın emirlerini tutacak, yasaklarından kaçacak. Günahlardan uzak

duracak, haramlardan uzak duracak, zulümden uzak duracak, dürüst olacak, temiz kalpli olacak...

Meselâ, tarihte tanıdığımız mübarek insanlar gibi olacak. Abdülkâdir-i Geylânî'ler gibi, Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmîler gibi, Hacı Bayram-ı Velîler gibi, Yunus Emreler gibi, Erzurumlu İbrahim Hakkılar gibi... Yâni, tarihte böyle ahlâkıyla, güzel hâleriyle sevgi toplamış, tarihe geçmiş, hâlâ sevdiğimiz,

bağrımıza bastığımız, baş tacı ettiğimiz insanlar gibi güzel hâle devam edecekler. Evliya gibi, melek gibi, tertemiz, sâfî insanlar olacak. Daima mevcut olacak.

Lâ tezâlû ne demek?.. Zâil olmadan, devam edecek demek, hiç eksik olmayacak demek. Demek ki, toplum bozulsun bile, bir grup iyi insan mevcut olacak, Allah'ın emrine göre hareket etmeye devam edecek.

(Lâ yedurruhüm men hazelehüm) “Onlara yardım etmeyip de onları yardımsız, bir kenarda terk etmiş olan vefasız insanların onları yardımsız bırakması, onlara yardım etmemesi, katılmaması, destek olmaması onlara zarar vermeyecek.”

Yâni halk isterse desteklesin, isterse desteklemesin. Allah sevdi mi, destekledi mi yeter. O anlayışsız insanların onları yardımsız bırakması, onlara zarar vermeyecek. *(Ve lâ men hàlefehüm)* “Onlara muhalefet edenlerin de, karşı çıkıp alt alta, üst üste, karşı karşıya,

çata çata muhalefet eden, uğraşanların da muhalefeti zarar vermeyecek. Bunlar hak yoldan dönmeyecekler, Allah'a güzel kulluk etmekten vazgeçmeyecekler.

(*Hattâ ye'tiye emru'llâh*) Allah'ın emri gelinceye kadar." Allah'ın emri ne demek?.. Kıyamet demek. Allah'ın emri, artık bu iş bitsin diye, dünyanın sonu gelinceye kadar, kıyamet kopuncaya kadar isterse yardım etmeyenler etmesin, isterse muhalefet edenler muhalefete devam etsinler. Allah'ın emrini tutup, Allah'ın emrine göre yaşayan bir grup daima mevcut olacak. Ümmetin içinde varolacak.

(*Zâhirûne ale'n-nâs*) "İnsanlara da bunlar galebe çalacaklar, gâlip olacaklar, üstün olacaklar. Onların karşısında mağdur ve mahcub da olmayacaklar, ezilmeyecekler de. Allah yardım edecek. Çünkü galip gelecekler. Sonunda hak galip gelecek, iyiler galip gelecek." diye sahih hadis kitaplarında bir rivayet var.

Toplumsal bir bozulma, Fransızca'dan alınma bir kelime ile *degenerasyon* diyorlar. *Dejenerasyon*, soysuzlaşma demek. Bozulma, mefsedet, fesada uğrama, evsafını kaybetmek, güzel âdetlerini unutmak filân... Bu zarar vermeyecek. Bu bozulmaya rağmen iyi insanlar mevcut olacak diye bildiriliyor.

c. Bir Grup Has Müslüman Gâlip Olacak

Bu hususta kur'a ile açılan karşımdaki sayfada, peş peşe başka rivayetler var:²

لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ
عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ عَلَى مَنْ نَاوَأَهُمْ
حَتَّى يُقَاتِلَ آخِرُهُمُ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ
(حم. د.ك. طب. عن عمران)

RE. 472/2 (*Lâ tezâlû tâifetün min ümmetî yukàtilûne ale'l- hakkı, zâhirîne alâ men nâveehüm, hattâ yukàtile âhiruhüm, el-mesihe'd-deccâl*) Bu da Ebû Dâvud'da, Ahmed ibn-i Hanbel'de, Taberânî'de var.

“Bir grup has müslüman daima mevcut olacak, benim ümmetimden...” diyor Peygamber Efendimiz. (*Yukàtilûne ale'l- hakk*) “Hak üzere mukàtele edecek, yâni çarpışacak, zulme veküfre baş eğmeyecek. (*Zâhirîne alâ men nâveehüm*) Kendileri ile mücadele edenlere de galip gelecekler, onları da yenecekler; düşmanlık edenlere de galip gelecekler. Bu güzel, bozulmayan topluluk her asırda, her devirde, her yılda, her zaman mevcut olacak. (*Hattâ yukàtile ahiruhüm, el-mesihe'd-deccâl.*)

² Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.7, no:2484; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.IV, s.437, no:19934; Hâkim, *Müstedrek*, c.II, s.81, no:2392; Taberânî, *Mu'cemü'l- Kebîr*, c.XVIII, s:116, no:228; İmran ibn-i Husayn RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XII, s.309, no:34503; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XVI, s.125, no:16388.

En sonuncuları da Deccal’la çarpışacak, Deccal’ı yenecek.”

Burada bir kardeşimiz var, İstanbul İlâhiyat Fakültesi’nden mezun; buraya yerleşti. Biz rica ettik, biz gönderdik buralarda çalışma yapsın, İslâm’ı yaysın diye... Burada da kardeşimize görev verdik. O sıralarda Reagan vardı Amerika’nın başkanı olarak. Reagan da dindar bir hristiyandı, etrafındaki insanların söylediklerine inanıyordu. Armagedon Savaşı olacak diye, yâni sonunda Deccal’la iyi insanların bir mücadelesi olacak diye inanıyordu. Çünkü Kitâb-ı Mukaddes’te de böyle bir bilgi var. Bizim dinî bilgilerimizin içinde de bununla ilgili haberler var. Ben dedim ki:

“—Sen bu Armagedon meselesini incele, araştırma yap, üniversitede bu konuda bir çalışma yap!” dedim.

O da güzel bir çalışma yapmış, dosyasını bana verdi. Türkçe tercümesini de verdi, okuyacağım inşâallah...

Demek ki, Deccal ile mücadele edecek bir zümre olacak. Tabii Amerikalılar düşünüyorlar ki, iyi insanlar olarak Deccal’la kendileri mücadele edecek. Kendilerini doğru yolda sanıyorlar. Tabii işin doğrusu nedir? Peygamber Efendimiz’in bahsettiği hakkı tutan, Allah’ın emrine göre, Kur’an’a göre, bâtil olmayan sağlam inanca göre yaşayan insanlar Deccal’la çarpışacak, yenecek. Mü’minler, müslüman insanlar yenecek en sonunda... Bu da bunların baş eğen insanlar olmadığını, Allah rızası için

Deccal'la mücadele edecek kimseler olduğunu gösteriyor. Başka rivayetler de var bu hususta...

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi bozulmayan has müslümanlardan eylesin... Her devirde olacağı bildirildiğine göre, bizim devrimizde de has müslüman vardır. Bizi has müslüman etsin... Bozulmayan, sevdiği, Peygamber Efendimiz'in medhettiği müslümanlardan eylesin...

d. Kur'an ve Sünnet Yolu

Muhterem kardeşlerim, bunların özelliği nedir? Tabii siz de merak etmişsinizdir. Ben de merakınızın tercümanı olarak bu soruyu ortaya atayım. Yâni Allah'ın bozulmamış has kulları, sevgili kulları, dini hiç bozmadan yaşayan kulları kimlerdir?..

Kur'an-ı Kerim'in ve hadis-i şerifin gösterdiği cadde-i kübrâ-yı şeriatte yürüyen insanlardır. Dinimizi bize ne öğretiyor?.. Kur'an-ı Kerim öğretiyor. Kur'an-ı Kerim'i en güzel ne açıklıyor?.. Peygamber Efendimiz'in sünnet-i seniyyesi açıklıyor.

Peygamber Efendimiz'in sünnet-i seniyyesi olmasa; Kur'an-ı Kerim'de zekât verin diyor ama, zekâtın koyundan ne kadar verileceğini, paradan ne kadar verileceğini bilemeyiz. Kur'an-ı Kerim'de namaz kılın diyor ama, namazı şu bizim bildiğimiz usûl ile kılmamız, kılmak için gerekli bilgilerimiz, teferruat Kur'an-ı Kerim'de yok, hadis-i şerifte var. Hadis-i şerifler olmasa, kılamayız namazı... Namaz kılacağız ama nasıl kılacağımızı bilemeyiz. Demek ki, Kur'an-ı Kerim'in en güzel açıklayıcısı

Peygamber Efendimiz... En büyük müfessiri, en baş müfessiri Peygamber Efendimiz ve hadis-i şerifler de Kur'an-ı Kerim'in en güzel tefsiri...

Onun için Kur'an yolunda yürüyen, Peygamber Efendimiz'in sünnetini uygulayan ve sünnetine uyan insanlardır bozulmadan yürüyen insanlar... Bunlar Suudî Arabistan'da da var, Pakistan'da da var, Türkiye'de de var, Cezayir'de de var, Avrupa'da da var, Avustralya'da da var, Malezya'da da var, Endonezya'da da var... Yâni dünyanın her yerinde aslî olarak İslâm'ı yaşayan insanlar var. Bozulanlar da var. Aynı kardeşlerimiz anlattı, onu da ibret olsun diye söyleyeyim. Böyle tatlı hatıralarla sohbetler de, biraz ilgiyle dinlenir hâle geliyor. Hatırda da kalıyor.

Bu arkadaşımızın devam ettiği lisan derslerinde bir de Pakistanlı varmış, müslüman... Bizim arkadaşımız da müslüman, bir kaç müslüman daha var. Ötekiler başka; Yunanlı var, Çekoslovak var, Alman var, Irak'tan gelmiş hristiyan Araplar var... Saddam'ın zulmünden kurtulsun diye almışlar buraya, kabul etmişler mülteci olarak. Daha başka ülkelerden gelenler var... Bunlar dil öğreniyorlar.

Pakistanlı müslümanın çocuğu olmuş. Çocuğu olunca seviniyor tabii, bir içki almış sınıfa getirmiş. Bardakları kendisi doldurarak sınıftakilere sunuyor. “Benim çocuğum oldu, ben seviniyorum, buyurun için!” filân diye... Bizim arkadaşına da getirmiş, sunmuş:

“—Buyur içki iç!” demiş. Arkadaş da demiş ki:

“—Ben müslümanım içmem! Sen de müslüman olarak hem içemezsin hem sunamazsın! Çünkü içkinin içilmesi de yasak, sunulması da yasak, hatta taşınması da yasak!..”

Yâni bir hamal kamyonundan, depodan kasasını bile taşıyamaz. “Ben müslümanım ama ne yapayım, işte hamalım, bunu taşıyorum.” diyemez. Taşınması bile yasak, dinimiz haram kılmış.

“—İçemezsin bunu!” demiş.

Pakistanlı demiş ki:

“—Bu çok olağanüstü bir gün, çocuğum oldu onun için içmem lâzım!..”

Hayır! Hiç bir olağanüstü durum düşünülemez. Böyle sevinçli gün, kutlama günü vs. filân diye haram, helâl olmaz. Yasak kalkmaz. İçki her zaman içkidir, içemez.

Bizim fakültede de birisi bana sormuştu, hiç unutmuyorum. Hem de profesördü kendisi ama, İslâmî konuları iyi bilemeyen bir kimseydi.

“—Ramazan Bayramı’nda ben arkadaşımın evine gitsem, arkadaşım da bana bayramdır diye likör ikram etse, onu da mı içmeyeceğim yâni?..” diyor.

Benim karşımda bana delil olarak bunu misâl getiriyor. Hem de Ramazan Bayramı’nda likör içmeyi düşünüyor.

“—Elbet içmeyeceksin! Her içki haramdır.” dedim.

“—E azıcık...”

“—Azıcık da olsa, azı da çoğu da haram!” dedim.

Peygamber Efendimiz buyuruyor ki:³

³ Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.352, no:3681; Tirmizî, *Sünen*, c.IV, s.292, no:1865; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.II, s.1125, no:3393; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.V, s.6, no:5576; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.VIII, s.296, no:17167; Tahâvî, *Şerhü'l-Maânî*, c.IV, s.217, no:5976; İbn-i Ebi'd-Dünyâ, *Zemmü'l-Müskir*; c.I, s.60, n:21; Mizzî, *Tehzîbü'l-Kemâl*, c.VIII, s.377, no:1751; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.III, s.330; Câbir ibn-i Abdullah RA'dan.

Neseî, *Sünen*, c.VIII, s.300, no:5607; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.II, s.1125, no:3394; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.167, no:6558; Dâra Kutnî, *Sünen*, c.IV, s.254, no:43; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.VIII, s.296, no:17168; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.III, s.216, no:5117; Tahâvî, *Şerhü'l-Maânî*, c.IV, s.217, no:5974; Temmâmü'r-Râzî, *el-Fevâid*, c.I, s.52, no:111; Cürçânî, *Târih-i Cürcan*, c.I, s.327; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.LIII, s.160; Abdullah ibn-i Amr RA'dan.

İbn-i Mâce, *Sünen*, c.II, s.1124, no:3392; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.91, no:5648; Dâra Kutnî, *Sünen*, c.IV, s.262, no:83; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.I, s.197, no:626; İbn-i Ebi'd-Dünyâ, *Zemmü'l-Müskir*; c.I, s.59, n:18; Temmâmü'r-Râzî, *el-Fevâid*, c.I, s.292, no:730; İbn-i Hacer, *Lisânü'l-Mîzân*, c.II, s.53; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.I, s.397; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.112, no:12120; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.VII, s.50, no:3966; İbn-i Ebi'd-Dünyâ, *Zemmü'l-Müskir*; c.I, s.61, n:23; Enes ibn- i Mâlik RA'dan.

Hâkim, *Müstedrek*, c.III, s.466, no:5748; Dâra Kutnî, *Sünen*, c.IV, s.254, no:44; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.IV, s.205, no:4149; İbn-i Abdi'l-Ber, *el-İstîâb*, c.I, s.135; İbn-i Esir, *Üsdü'l-Gâbe*, c.I, s.332; Ukaylî, *Duafâ*, c.II, s.233, no:783; Huvât ibn-i Cübeyr RA'dan.

Dâra Kutnî, *Sünen*, c.IV, s.250, no:21; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.IV, s.43; Hz. Ali RA'dan.

Dâra Kutnî, *Sünen*, c.IV, s.250, no:22; İbn-i Hacer, *Lisânü'l-Mîzân*, c.III, s.297; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.III, s.420; Hz. Aişe RA'dan.

Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.V, s.139, no:4880; Zeyd ibn-i Sâbit RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.V, s.344, no:13154; *Mecmaü'z-Zevâid*, c.V, s.84, no:8109, 8110; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XVIII, s.408, no:19752.

مَا أَشْكَرَ كَثِيرُهُ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ

(حم. د. ت. حب. عن جابر؛ حم. ن. ه. عن ابن عمرو)

(*Mâ eskere kesîruhû, fekalîluhû harâmün*)

“Çoğu sarhoşluk veren şeyin azı da haramdır.”

Yâni dilinin ucuyla yalaması bile doğru değil... İslâm’da böyle, içki yasak! Çünkü arabayı direğe toslattırıyor, adamı uçurumdan yuvarlıyor. Boğaziçi’nde, Emirgân’da, boğazın içine veya köprüden aşağı uçuruyor. Sarhoşluk yapıyor bunu. Bıçağı çektirtiyor, karşıdaki can ciğer arkadaşını öldürttürüyor, yuva yıkıyor... İçki kötü, bütün kötülüklerin anası...

Amerika içkiyi engellemeye çalışmış, bir ara da yasaklamış. Bunlar içkinin kötülüğünü bizden iyi biliyor. Ama bizimkiler burada inat ediyorlar.

Bu neyi gösteriyor, bu Pakistanlı kardeşin misâlini niye verdim?.. Bazıları da müslüman olduğu halde İslâm’ı bilmiyor ve bozuluyor. Onu gösteriyor.

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi bozulmayan, İslâm’ı aslî saffetıyla, güzelliğiyle, ter ü taze, en güzel şekilde bilip yaşayan ve böylece Allah’ın sevgisini, rızasını kazanan kullarından eylesin... Bu konuyla ilgili bir hadis-i şerif daha okuyup, sohbetim belki biraz uzadı ama, konuyu onunla tamamlamak istiyorum. Üçüncü hadis-i şerif olsun diye...

Üç rakamını seviyorum. Arkadaşlarla sohbet ederken çayıkram ediyorlar, bir tane içiyoruz. Ondan sonra da, “Çayın en aşağısı üçtür, hadi

bakalım daha getir!” diyoruz lâtife ediyoruz, gülüyoruz. Hadis-i şeriflerin de en aşağısı üç olsun diye, üçüncü hadis-i şerifi okuyorum sevgili dinleyiciler. Yine aynı sayfada:

e. Allah'ın Gazabı ve Lâ ilâhe illa'llâh Sözü

لَا تَزَالُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَحْبُبُ غَضَبَ
الرَّبِّ عَنِ النَّاسِ مَا لَمْ يُبَالُوا مَا ذَهَبَ
مِنْ دِينِهِمْ إِذَا صَلَحَتْ لَهُمْ دُنْيَاهُمْ فَإِذَا
قَالُوا قِيلَ كَذَبْتُمْ لَسْتُمْ مِنْ أَهْلِهَا

(ابن النجار عن زيد بن أرقم)

RE. 472/6 (*Lâ tezâlû lâ ilâhe illa'llâh, tahcübü gadabe'r-rabbü ani'n-nâs, mâ lem yubâlû mâ zehebe min dînihim, izâ salühat lehüm dünyâhü; feizâ kâlûhâ, kile: Kezebtüm, lestüm min ehlihâ*)⁴*Sadaka rasûlü'llâh...*

Bu da bir tehditli hadis-i şerif. Rasûlüllah Efendimiz kötü bir durumu haber veriyor bize, buyuruyor ki:

(*Lâ tezâlû lâ ilâhe illa'llâh, tahcübü gadabe'r-rabbü ani'n-nâs*) “*Lâ ilâhe illa'llâh* sözü Allah'ın gazabını insanlardan engeller, Allah'ın gazabı

⁴ *Kenzü'l-Ummâl*, c.I, s.81, no:222; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XVI, s.126, no:16392.

insanlara gelmez. Allah'ın gazabından insanları *Lâ ilâhe illa'llâh* sözü korur.”

Biz niçin çok *Lâ ilâhe illa'llâh* diyoruz?.. Allah affetsin, gazabına uğramayalım diye. “*Lâ ilâhe illa'llâh* sözü insanlardan Allah'ın gazabını giderir. Allah gazab etmez, *Lâ ilâhe illa'llâh* dedikçe affeder, bağışlar. *Lâ ilâhe illa'llâh* mübarek sözü, kelime-i tevhid sözü Allah'ın gazabını engeller.”

Ne zamana kadar?.. (*Mâ lem yübâlû mâ zehebe min dînihim, izâ saluhet lehüm dünyahüm*) “Dünyalıkları tıklar tıklar yerindeyken, dininin gitmiş olmasına, eksilmiş olmasına üzülmedikleri zamana kadar.”

Yâni ne demek?.. Adamın parası iyi, zenginliği yerinde; evi var, arabası var, geliri var, karnı doyuyor, dünyalığı iyi... Dünyalığı iyi ama dindarlığı fena... Ailesi bozulmuş, çocuğu namaz kılmıyor, karısı yanlış yolda, oğlu yanlış alışkanlıklar edinmiş, kötü itiyatlar edinmiş, İslâm'a karşı olan işleri yapıyor... Bunlara aldırılmıyor. Ev bozulmuş, evin reisi bozukluktan haberdar değil. Oradan üzülüyor, endişelenmiyor. Neden? Dünyalığı yerinde, her şey tıklar tıklar keyfine uygun olarak gidiyor.

“*Lâ ilâhe illa'llâh*” sözü insanlara Allah'ın gazabının gelmesini engeller, ama böyle oldu mu artık engellemez. (*Feizâ kâlûhâ*) “O zaman *Lâ ilâhe illa'llâh* derlerse...” Yâni günahlar işleniyor, haramlara bulaşılıyor. Keyif yerinde, dünyalık tıklarında ama, günahların işlenmesine aldırılmıyor beyefendi, evin reisi veyahut herhangi bir kişi...

“O zaman *Lâ ilâhe illa'llâh* derse, Allah onun *Lâ ilâhe illa'llâh*'ını sevmez, kabul etmez.”

(Kile) “Ona denilir ki: (Kezebtüm) ‘Yalan söylüyorsunuz *Lâ ilâhe illa'llâh* derken. Evet *Lâ ilâhe illa'llâh* sözü doğru ama, siz yalancısınız. (Kezebtüm) Şimdi yalan söylediniz. (Lestüm min ehlihâ) Siz bu *Lâ ilâhe illa'llâh*'ın hakiki ehli değilsiniz, yâni ehl-i tevhid değilsiniz. *Lâ ilâhe illa'llâh*'a hakikaten inanmış insanlar olsaydınız, bu haramları, bu günahları, bu yanlışları, bu kötülükleri, bu çirkinlikleri bırakacaktınız. Madem bırakmıyorsunuz, o halde siz *Lâ ilâhe illa'llâh*'ın ehli değilsiniz. İyi müslüman değilsiniz, ehl-i tevhid değilsiniz, yalan söylüyorsunuz!’ der Allah.”

Tabii arkasından ne olur, *Lâ ilâhe illa'llâh* sözü neyi engelliyordu?.. Allah'ın gazabına uğramalarını engelliyordu. O zaman Allah'ın gazabı gelir, bunları bulur, batırır, çıkarır.

Geçtiğimiz yıllarda hatırlıyorsunuz. Güney Amerika'nın bir ülkesinde yanardağ bir patladı, yirmi bin, otuz bin kişi bir anda lavların altında kaldı. Hayvanlar, insanlar müthiş bir şekilde telef oldu.

Tarihte de Pompei şehri, Vezüv yanardağı patlayınca lavlar altında kaldı. Sodom, Gomore şehirleri faciaları... Lût kavminin, Ad ve Semud kavminin nasıl gazab-ı ilâhîye uğradıklarını, Kur'an-ı Kerim birçok sûrelerde tekrar tekrar insanlara bildiriyor. Yâni Allah'ın gazabı gelebilir.

Allah'ın gazabının gelmemesi için, hem ehl-i tevhid olmak lâzım, *Lâ ilâhe illa'llâh* demek

lâzım; hem de haramlardan, günahlardan, yasaklardan, çirkinliklerden uzak durmak lâzım, aziz ve sevgili ve değerli kardeşlerim!..

Ramazan geçti, Ramazan'dan sonra on beş gün geçti. Kendi müslümanlığımıza lütfen dikkat edelim!

Ne haldeyiz biranlayalım! Biraz da dünyayı görelim.

Gözümüzü bostan dolabını çeviren, gözü kapatılmış mahlûklar gibi kapatmış insanlar olmayalım, gerçekleri görelim!.. Bak dünya nasıl yaşıyor, biz nasıl yaşıyoruz?..

Gerçekleri anlayalım, gerçeklere göre yaşayalım! Allah'ın sevgisini kazanmaya çalışalım!

Allah'ın düşmanlığını, gazabını çekecek işlerden kaçınalım!

Ramazan'daki güzel müslümanlığımızı, Ramazan'dan sonra da, on bir ayda da devam ettirelim!..

Bu arada hemen sorayım size, kendi kendinize sormanız için hatırlatma olsun diye; hani Ramazan'dan sonra altı gün Şevval orucu tutmak çok sevaptı, onu da tuttu mu bir insan, bütün sene oruç tutmuş gibi oluyordu ya; o altı gün orucunuzu tuttunuz mu aziz ve sevgili Akra dinleyicileri?..

Tutmadıysanız, daha Şevval'in ortasındayız, on beş gün var ama, günler çabuk geçiverir. Bir de bakarsınız Şevval bitmiş, altı gün orucunu tutmamışsınız. Ramazanla beraber altı gün orucunu da tutunca, bütün seneyi oruç tutmuş gibi sevap kazanacaksınız. Bu oruçları da tutun!..

Bizi de duadan unutmayın. Size on iki bin - on beş bin kilometre uzaklardan sevgiler, saygılar, dualar, aziz ve sevgili Akra dinleyicileri!..

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

13. 02. 1998 - Melbourne / AVUSTRALYA

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

